

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213012
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614213012.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D.- D. XX, XXX XX M. o vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 632,03 Eur s prísl., vedenej pod sp. zn. EX 23986/14 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 7Er/738/2014-13 zo dňa 28. októbra 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 7Er/738/2014-13 zo dňa 28. októbra 2014 **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 7Er/738/2014-13 zo dňa 28. októbra 2014 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 23986/14. Exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie exekúcia, je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 1912/07 zo dňa 10. apríla 2007 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“) na základe Zmluvy o úvere zo dňa 16. októbra 2006, uzatvorenej medzi oprávneným a povinným, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v bode 17 ustanovili, že všetky spory medzi zmluvnými stranami, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave alebo pred všeobecným súdom, pričom právo výberu bolo dané žalujúcej zmluvnej strane. Exekučný súd uviedol, že z povahy zmluvných strán, predmetu podnikateľskej činnosti veriteľa a v konečnom dôsledku aj z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a teda o vzťah medzi spotrebiteľom na jednej strane a dodávateľom na strane druhej (§ 2 písm. b), § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy). Z uvedených dôvodov predmetný právny vzťah posudzoval ako vzťah, ktorý sa riadi aj Smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom nekalé podmienky sú podľa článku 6 ods. 1 a podľa článku 3 ods. 1 Smernice také, ktoré neboli individuálne dohodnuté a medzi ktoré podľa prílohy k nej bod 1, písm. q) patrí aj podmienka, zmyslom alebo účinkom ktorej je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou. Exekučný súd konštatoval, že rozhodcovská doložka v Zmluve o úvere nebola dojednaná individuálne, čo zjavne vyplýva z jej zaradenia do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako súčasť formulárovej zmluvy. Ďalej bola koncipovaná tak, že formálne naplnila podmienku uvedenú v bode I. písm. q/ prílohy k Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej z povahy samotnej Zmluvy o úvere je zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským alebo civilným súdom, bude takmer vždy veriteľ, nakoľko miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou práv

a povinností dlžníka zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany dlžníka. Ďalej je zrejmé, že oprávnený koncipovaním daného znenia rozhodcovskej doložky sledoval, aby spory boli riešené na súde, ktorý sa nachádza v mieste jeho sídla za účelom minimalizácie jeho nákladov a reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa. Tým došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ vzhľadom na značnú vzdialenosť miesta konania ako aj na svoje majetkové a zárobkové pomery sa dostal do zhoršeného postavenia. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takáto doložka, reálne vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu, čo je v demokratickom zriadení a v podmienkach právneho štátu neprijateľný javom. Exekučný súd mal za to, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere bola v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy. Rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol exekučný titul, sa teda uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie. V dôsledku tohto exekučný súd považoval exekučný titul za materiálne nevykonateľný a absenciu tejto jeho vlastnosti za neodstrániteľnú prekážku brániacu vo výkone exekúcie, preto žiadosť súdneho exekútora zamietol podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní uviedol, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“). Podľa oprávneného súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 ZRK. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ust. § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Podľa oprávneného postupom exekučného súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 ZRK dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom ZRK. Oprávnený ďalej uviedol, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci exekučným súdom (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Exekučný súd pri posudzovaní predložených dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci, keďže namieta skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva resp. doložka. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. ZRK formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Namietal, že konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) po preskúmaní veci v medziach a rozsahu daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie exekučného súdu výslovne z dôvodov uvedených v odvolaní.

Oprávnený sa v tomto konaní začatom na jeho návrh spísaný do zápisnice u súdneho exekútora dňa 21. mája 2014 domáha vykonania exekúcie na vymoženie príslušenstva pohľadávky na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom sp. zn. SR 1912/07 zo dňa 10. apríla 2007, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti 21. mája 2007 a vykonateľnosti 24. mája 2007. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku pohľadávka oprávneného vznikla zo Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 16. októbra 2006. Oprávnený a povinný sa podľa bodu 17 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy, dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto Zmluvy, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a)

pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákolvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto Zmluvy, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážujúcu podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

Podľa § 44 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku (1) exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 písm. b), c) a ods. 2 ZRK súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov (§ 45 Exekučného poriadku) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konania aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Posúdenie, či konkrétny úverový vzťah je alebo nie je vzťahom o spotrebiteľskom úvere, závisí predovšetkým od predmetu zmluvného vzťahu a od postavenia účastníkov tohto vzťahu. Je nepochybné, že v danom prípade bol poskytovateľom úveru oprávnený, ktorý ho poskytol v rámci svojho podnikania, a to v rámci predmetu svojej činnosti. Druhou zmluvnou stranou bola fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá nemohla ovplyvniť znenie predmetnej zmluvy. Takýto vzťah medzi účastníkmi, keď na jednej strane vystupuje podnikateľ ako dodávateľ poskytujúci predmet plnenia v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej vystupuje ako odberateľ fyzická osoba, je v zmysle § 2 písm. a) a § 3 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nepochybne spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. a) cit. zákona sa na účely zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Odvolateľ nespochybňuje, že by predmetom zmluvy nebolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy. Takisto boli splnené podmienky podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď veriteľom je právnická osoba, ktorá poskytla spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom bola fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver, teda peňažné prostriedky na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne uvádza, na ktoré zmluvy (pokiaľ spĺňajú uvedené podmienky) sa nevzťahuje. To znamená, že vyníma zo svojej pôsobnosti určité úverové zmluvy, ktoré presne špecifikuje v § 1 ods. 2 a 3. Úverová zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným nie je ani jednou zo zmlúv uvedených v § 1 ods. 2 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. To znamená, že je úverovou zmluvou, na ktorú sa cit. Zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahuje v plnom rozsahu. Úverové zmluvy sa v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka riadia Obchodným zákonníkom, avšak Obchodný zákonník neobsahuje žiadnu úpravu spotrebiteľských vzťahov, a preto sa na spotrebiteľské vzťahy v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka vzťahujú predpisy občianskeho práva, tak Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj Občiansky zákonník.

Z cit. ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že súd má skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Prvostupňový súd je predovšetkým povinný

skúmať, či exekučný titul, na základe ktorého má byť vedená exekúcia, je spôsobilým exekučným titulom, pričom súd môže v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh ale aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie adekvátne procesne zareagovať. Najvyšší súd SR v Rozsudku z 27.01.2007, sp. zn. 3Cdo/164/1996, publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R/58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“. Okresný súd ako exekučný súd teda neprekročil svoju právomoc, keď v rámci posudzovania podmienok materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu vydaného v spotrebiteľskej veci skúmal, či bola založená právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť vo veci. Obdobný záver vyplýva aj z Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.01.2013, sp.zn. 6 M Cdo 9/2012, v ktorom súd uviedol, že „v súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či rozhodcovské konanie sa týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné. Ak je však predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, tento záver neplatí, pretože princíp „vigilantibus iura skripta sunt“ („práva patria bdelym“) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

Odvolačný súd poukazuje na rozhodnutie, ku ktorému dospel Súdny dvor Európskej únie pri výklade Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) vo veci C-40/08, a to: „Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.“

Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom v konaní podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súd bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy, alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou Zmluvy, exekučný súd správne právne posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dohodnutá, hoci je spísaná na samostatnej listine, keďže je súčasťou vopred pripravenej zmluvy a celkom zjavne tak nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Odvolací súd navyše zastáva názor, že už samotná forma, v akej sú zmluvné dojednania napísané - a to drobulinkým ťažko čitateľným, resp. takmer nečitateľným husto popísaným textom - už sama o sebe podstatne sťažuje reálne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednaní v takomto texte obsiahnutými. Takto vnútená

podmienka, ktorá sa netýka priamo predmetu zmluvy, ktorá zvyšuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ, na základe ktorého je potrebné túto rozhodcovskú doložku vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku zmluvy, a teda za absolútne neplatný právny úkon. Odvolací súd k tomu dodáva, že v tomto prípade je nepochybné, že rozhodcovská zmluva bola spotrebiteľovi vnútená tak, že bola súčasťou formulárovej zmluvy. Spotrebiteľ teda ak chcel od dodávateľa získať predmet zmluvy, kvôli ktorému zmluvu uzatváral, nemal inú možnosť, než túto podmienku prijať. Už táto skutočnosť zvyšuje nerovnováhu vo vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Konečne, rozhodcovské konanie je založené práve na tom, že zmluvné strany sa spoločne dohodnú na výbere osôb (súdu), ktorých objektivnosti a úsudku dôverujú. Naopak, ak dodávateľ vnucuje rozhodovanie sporu jednostranne určeným rozhodcom, tak ako to vyplýva z formulára predtlačie predmetnej úverovej zmluvy, svojím spotrebiteľom, spôsobuje tým značnú nerovnováhu vo vzájomných vzťahoch medzi ním a konkrétnym spotrebiteľom. Spotrebiteľovi bol vnútený tak spôsob rozhodovania budúcich sporov, ako aj subjekt, ktorému má byť táto kompetencia zverená a ktorý je súkromnou osobou, bez toho, aby mal možnosť akejkoľvek úpravy, či zmeny, pričom nejde o zmluvnú podmienku, ktorá by sa priamo týkala predmetu uzatváratej zmluvy. Exekučný súd preto správne vyhodnotil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Neprijateľné podmienky sú v zmysle § 53 ods. 4 OZ účinného v čase uzatvorenia Zmluvy neplatné. Odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu SR z 24. februára 2011 č.k. IV.ÚS 55/2011-19, v ktorom zaujal stanovisko k otázke právomoci exekučného súdu preskúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu (rozhodcovského nálezu), ako aj k postupu exekučného súdu v prípade, že rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Odvolací súd na záver uvádza, že ďalšie námietky oprávneného nemali takú povahu, že by boli relevantné privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd preto s poukazom na § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.